

บทที่

2

การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

A Study of Achievement Motivation of Students
in Faculty of Humanities and Social Sciences,
Suan Dusit Rajabhat University

พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์ อัมพร ศรีประเสริฐสุข
พรเพ็ญ ไตรพงษ์ และ ยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล
Passarin Korlertvolapong Amphorn Sriprasertsuk
Pornpen Traiphong and Yutthapong Leelakitpaisarn

การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

A Study of Achievement Motivation of Students
in Faculty of Humanities and Social Sciences,
Suan Dusit Rajabhat University

พัชรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์ อัมพร ศรีประเสริฐสุข
พรเพ็ญ ไตรพงษ์ และ ยุทธพงษ์ ลีลาภิจไพศาล¹

Passarin Korlertvolapong Amphorn Sriprasertsuk
Pornpen Traiphong and Yutthapong Leelakitpaisarn

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพและส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งลงทะเบียนเรียน ประจำปีการศึกษา 2558 โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน จากประชากรทั้งสิ้น 2,408 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ต่อจากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit Rajabhat University, 295 Rachasima Road, Dusit District, Bangkok 10300, Tel: 02-5841-244, 083-553-0222,
E-mail: cherryporn@hotmail.com

ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ สถิติบรรยาย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติอนุมาน ได้แก่ t-test, F-test

สรุปผลการวิจัย ดังนี้ 1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาฯ ในภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.276) 2. ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ ตัวแปร : หลักสูตร เพศ อายุ ชั้น ปี ภูมิลำเนา และความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุด พบว่า ตัวแปรดังกล่าว ไม่มีผลที่ทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์; นักศึกษา; คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

Abstract

The purpose of this research was 1) to study achievement motivation of students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit Rajabhat University 2) to compare achievement motivation of students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit Rajabhat University with their personal factors and 3) to study procedures for developing quality and enhancing achievement motivation of students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit Rajabhat University. The population in this research were students who registered in academic years 2015. 360 samples were selected from all population 2,408 by Multistage Sampling and by Simple Random Sampling Method. The research instrument was the questionnaire about personal factors and achievement motivation. The data received were analyzed by descriptive statistics including percentage, mean, standard deviation and inferential statistics of t-test, and F-test.

The result of the study was as follows :

1. The overall achievement motivation level of samples were at good levels ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 10.276)

2. The results of hypothesis testing were as follows:

Students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Sun Dusit Rajabhat University with different programs and academic achievement had difference achievement motivation with a statistical significance level of 0.05

Students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Sun Dusit Rajabhat University with different gender, age , level of education , domicile and frequency in studying in the library had no different achievement motivation.

Keywords : Achievement Motivation; Students in Faculty of Humanities and Sciences; Sun Dusit Rajabhat University

คำนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงใจ ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กรมอาชีวศึกษา, 2542 : 2) เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย และมีการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมอย่างต่อเนื่อง จนนำไปสู่การเป็นต้นแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

สำหรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยจะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีการจัดการความรู้ (Knowledge Management) กระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) และสร้างวัฒนธรรมแห่งองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการบริการวิชาการ เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนการสอนที่มุ่งให้มีการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนสูงขึ้น มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเมื่อมีปัญหาในการเรียนการสอน จึงมุ่งที่จะค้นคว้าหาต้นตอปัญหา เพื่อหาทางแก้ไขดังที่อาจารย์หลายท่านกล่าวว่า ถึงแม้

ได้มีการปรับวิธีการสอนหลายวิธี แต่นักศึกษายังขาดความสนใจในการเรียน และคุยกันตลอดเวลาในระหว่างเรียน ทำให้ไม่ได้รับความรู้ตามเนื้อหา ไม่เข้าใจงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่สามารถส่งงานตามกำหนดเวลา ซึ่งส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของการเรียน (รติวัลย์ วัฒนสิน, นกุล ฤกษ์จริจุมพล และ สมธีราภรณ์ พรหมศิริ, 2552 : 1)

การพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้ถูกให้ความสำคัญมากขึ้นในการศึกษาสมัยใหม่ นั่นคือกระบวนการจัดการศึกษาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ถือเป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีพฤติกรรมและความคิดที่ถูกต้องตามอุดมคติที่สังคมพึงประสงค์ ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงมีเพียงแต่ให้นักเรียนได้มีความรู้ทางด้านวิชาการเท่านั้น แต่รวมไปถึงทัศนคติ ค่านิยม อารมณ์ ความคิด ความรู้สึก คุณธรรม ยึดมั่นในศีลธรรม จริยธรรม กฎ กติกา ระเบียบวินัยที่สังคมยอมรับ และผู้สอนก็มีหน้าที่ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้นด้วยเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนไปสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคม

ปราณี หล้าเบญจสะ และ ชิตชนก เชิงเขาว์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า สำหรับแรงจูงใจทางการเรียน หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ไม่ใช่เกิดตามกรรมพันธุ์ แต่เกิดการฝึกฝนอบรม ซึ่งสิ่งแวดล้อมจะมีผลโดยตรงต่อระดับแรงจูงใจของบุคคล มีทฤษฎีการเรียนรู้และผลการวิจัยจำนวนมากรายงานว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมาก ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้ มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) มีความทะเยอทะยานสูง ตั้งเป้าหมายสูง มีความรับผิดชอบในการทำงาน มีความอดทนในการทำงาน รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน และเป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

เกษตรชัย และหิม (2550) กล่าวว่าแรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ นักเรียนที่ตั้งใจเรียนสูงมักประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรค มีความพยายามที่จะทำให้สัมฤทธิ์ผลได้มาตรฐานดีเยี่ยมกว่าคนอื่นๆ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นคนที่มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะรับภาระหรือความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ไม่เกียจงาน เป็นคนที่ตั้งเป้าหมายไว้สูงกว่าปกติและเป็นคนที่มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะให้ผู้อื่นประเมินหรือบอกสิ่งที่เขาทำ ทั้งนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นเพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญในการกระตุ้นบุคคลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น โดยนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ย่อมมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเองให้เก่งและมีความรอบรู้มากกว่าคนอื่นๆ มีความพยายามและความทะเยอทะยานในการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ทำสิ่งที่ปรารถนาให้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง จึงมีโอกาที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตอบสนองแก้ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน และได้มุ่งเน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จสูงขึ้น เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ความสนใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบพอเป็นแรงผลักดันให้บุคคลกระทำกิจกรรมเพื่อความสำเร็จซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของการจัดการศึกษา

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อให้ นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียนและเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์สามารถพัฒนาประเทศชาติในอนาคตต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

McClelland (1961 : 36) ได้อธิบายถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วง โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความกังวลเมื่อพบความล้มเหลว ซึ่งความสำเร็จนั้นไม่ใช่เพราะการเสี่ยงโชคหรือเพราะโชค

Murray (1964 : 80-81) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความปรารถนาหรือแนวโน้มที่ต้องการจะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็ว และมีความเป็นอิสระให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุเป้าหมายอันดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเอง

Alfred S. Alschuler (1973 : 23) กล่าวความหมายกว้างๆ ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อาศัยการวางแผนและความพยายามเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อความก้าวหน้าเพื่อการทำสิ่งที่ดีขึ้นรวดเร็วขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อการทำสิ่งที่มีเอกลักษณ์

รอทานี สาหวิ (2553 : 24) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งความต้องการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยอาศัยความกระตือรือร้น ความพากเพียรที่ฝ่าฟันอุปสรรคทั้งปวงโดยไม่ท้อแท้ มีความทะเยอทะยาน ความรับผิดชอบ การอุทิศตนอย่างเต็มกำลังความสามารถเท่าที่จะทำได้เป็นอย่างดีที่สุดเพื่อให้ความสำเร็จนั้นบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศที่แท้จริง

สรุป แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วง โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความกังวลเมื่อพบความล้มเหลว ทั้งนี้โดยอาศัยความกระตือรือร้น ต้องอาศัยการวางแผนและความพยายามเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อความก้าวหน้าเพื่อการทำสิ่งที่ดีขึ้นรวดเร็วขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นความพากเพียรที่ฝ่าฟันอุปสรรคทั้งปวงโดยไม่ท้อแท้ มีความทะเยอทะยาน ความรับผิดชอบ การอุทิศตนอย่างเต็มกำลังความสามารถเท่าที่จะทำได้เป็นอย่างดีที่สุดเพื่อให้ความสำเร็จนั้นบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศที่แท้จริง

ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียน

สัจจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ (2552) สรุปไว้ถึงความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้ที่มีผลการเรียนดี

คุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

แม็คเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงในสัจจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ, 2552) ได้สรุป ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน
2. เป็นผู้ตั้งวัตถุประสงค์ประสงค์ในการทำงาน
3. เป็นผู้ที่มีความพยายาม อดทนจนถึงจุดหมายปลายทาง
4. เป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว
5. เป็นผู้ที่ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำ
6. เมื่อผู้นั้นทำงานประสบผลสำเร็จมักจะอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและความพยายามของตนเอง

สรุป ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้ที่มีผลการเรียนดี โดยสามารถวัดแรงจูงใจได้จากวัดจากอัตราการกระทำกิจกรรม วัดจากอัตราการเคลื่อนไหวทั่วไป วัดจากการเลือกตอบสนองเป้าหมายต่างๆ และวัดจากการเอาชนะอุปสรรค ซึ่งคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ ผู้ที่มีความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน เป็นผู้ตั้งวัตถุประสงค์ในการทำงาน เป็นผู้ที่มีความพยายาม อดทนจนถึงจุดหมายปลายทาง เป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว เป็นผู้ที่ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำ และเมื่อผู้นั้นทำงานประสบผลสำเร็จมักจะอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและความพยายามของตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยมุ่งเน้นการศึกษา

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในทุกหลักสูตรใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 12 เดือน (ระหว่างเดือนสิงหาคม 2557 – เดือนกรกฎาคม 2558)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งลงทะเบียนเรียน ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 8 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรภาษาไทย หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ หลักสูตรรัฐศาสตร์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรภาษาอังกฤษ หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตรภาษาจีน และหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 2,408 คน (ที่มา : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2557)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane โดยใช้ความคลาดเคลื่อนการกำหนดตัวอย่างที่ระดับร้อยละ 5 ค่าความน่าเชื่อถือที่ร้อยละ 95 ซึ่งมีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น 2,408 คน จึงได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ต่อจากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 343.01 และเก็บข้อมูลจริงทั้งหมด 360 ชุด ตามสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรที่ทำการศึกษาทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ตามสูตรของ Yamane สามารถแทนค่าเพื่อหาขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$\frac{2,408}{1 + (2,408) \times (0.05)^2}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่าง = 343.01 และเก็บข้อมูลจริงทั้งหมด 360 ชุด

หลักสูตร	จำนวน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรภาษาไทย	250	36
หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ	260	45
หลักสูตรรัฐศาสตร์	313	45
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์	338	48
หลักสูตรภาษาอังกฤษ	476	68
หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ	343	49
หลักสูตรภาษาจีน	21	10
หลักสูตรนิติศาสตร์	407	59

ขอบเขตด้านสถานที่ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษาตั้งแต่ เดือน สิงหาคม 2557 ถึง กรกฎาคม 2558
ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ซึ่งก็คือปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ หลักสูตร ชั้นปี ภูมิภาค ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุด ส่วนตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยมีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีหลักสูตรแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีภูมิภาคแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
6. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
7. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุดแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ใช้แบบสอบถามเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 360 คน และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้แก่ หนังสือ เอกสาร วารสาร บทความ เว็บไซต์ และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ พระมหาธานินทร์ รัฐิวิโร (อินทวิ) (2545 : 76-79) โดยสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 2 ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา จำนวน 20 ข้อ โดยแต่ละคำถามแบ่งระดับแรงจูงใจเป็น 5 ระดับ โดยการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ใช้การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการทดสอบ Content Validity จากผู้เชี่ยวชาญ ด้วยวิธี Face validity โดยคณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามนิยามศัพท์ แนวคิด ทฤษฎีและวัตถุประสงค์การวิจัยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการตรวจสอบเนื้อหาให้ตรงตามนิยามศัพท์ และวัตถุประสงค์ของการวิจัยและได้ทำการปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำ เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และการทดสอบความเชื่อมั่น โดยหาค่า Reliability ในลักษณะของภาพรวมและรายข้อในแบบ Internal Consistency โดยคณะผู้วิจัยนำข้อคำถาม ในตอนที่ 2 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ตามวิธีของ Cronbach's Alpha Coefficient พบว่าคะแนนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุดเท่ากับ 0.91 ซึ่งหมายความว่า เครื่องมือมีระดับความเชื่อมั่นสูง

ในการศึกษาครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติอ้างอิง ดังนี้ สถิติบรรยาย ได้แก่ คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ t-test, F-test

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งลงทะเบียนเรียนประจำปีการศึกษา 2558 8 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรภาษาไทย หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ หลักสูตรรัฐศาสตร์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรภาษาอังกฤษ หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตรภาษาจีน และหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม 1 ชุด ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา โดยผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือ เพศหญิง มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60 ด้านอายุที่มีจำนวนมากที่สุดคือ 19 - 22 ปี มีจำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 85.60 ด้านหลักสูตรที่มีจำนวนมากที่สุดคือ หลักสูตรภาษาอังกฤษมีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 ด้านชั้นปีที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 ด้านภูมิลำเนาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ผู้มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 58.30 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.01 - 3.00 มีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และด้านความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุดที่มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวนความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุด 2 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 โดยมีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานที่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.1 นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การทดสอบสมมติฐานที่ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5 นักศึกษาที่มีความถนัดในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในภาพรวมในระดับดี ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 10.276)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับดีนั้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้วางนโยบายในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งผลให้อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจ ใส่ใจกับนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนยึดหลักการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจของนักศึกษา อีกทั้งยึดผู้เรียนเป็นสำคัญจึงทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชอบ สมบุญเพ็ญ (2550 อ้างถึงใน ธัชพงศ์ แยมเกษร, 2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา ปวส.1 กลุ่ม 1-2 สาขาวิชาการก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาทฤษฎีโครงสร้างภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้มากทั้ง 5 ด้าน โดยมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนรู้น้อยที่สุด รองลงไป คือ มีความพึงพอใจด้านครูผู้จัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนรู้อื่นๆ (การให้คะแนน) และด้านเนื้อหาวิชา

ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนที่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นกิจกรรมที่มีความน่าสนใจ โดยเนื้อหาของกิจกรรมมีประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา ก็จะทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนในรายวิชานั้นๆ ซึ่งความพึงพอใจนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจ เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้และทำให้นักศึกษาเกิดความสุขในการเรียนและเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการกระตือรือร้น รู้จักการวางแผนและมีความพยายามเพื่อความเป็นเลิศอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลสามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานที่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.1 นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า ค่า $F = 2.674$ และระดับนัยสำคัญ $= .010$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับรายคู่ พบว่า นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตร์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับนักศึกษาหลักสูตรภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ และนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับนักศึกษาหลักสูตรภาษาไทย นักศึกษาหลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ นักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ นักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ดังนั้น นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีหลักสูตรแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$ จึงสรุปผลได้ว่าในแต่ละหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนสำหรับการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ตรงตามคุณลักษณะบัณฑิตแต่ละสาขาแตกต่างกันออกไป จึงทำให้นักศึกษาแต่ละหลักสูตรมีความมุ่งมั่นเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนในสาขาที่เรียนอยู่ ซึ่งแต่ละหลักสูตรก็มีคุณลักษณะเฉพาะของบัณฑิตไม่เหมือนกัน ส่งผลให้ความคาดหวังในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาเพื่อประกอบอาชีพในอนาคตให้ตรงกับสาขาที่ตนศึกษาอยู่แตกต่างกันออกไป

1.2 นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า ค่า $F = 5.793$ และระดับนัยสำคัญ $= .001$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับรายคู่ พบว่า ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.01 - 3.00 มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันกับผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 และผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงสรุปผลได้ว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพราะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความตั้งใจเรียน ขยัน อดทน และมีความพยายามมุ่งมั่นส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงตามมาด้วย อีกทั้งการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีจึงเป็นเหมือนการเสริมแรงทางบวกให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียนไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคต่างๆ แต่ในทางกลับกันหากนักศึกษาที่ไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนอาจจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่ดี ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น มีการส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักศึกษาสนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน มีการจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศในห้องเรียน เพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันส่งผลให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

2. การทดสอบสมมติฐานที่ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศที่ต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test พบว่า ระดับนัยสำคัญ = .130 ซึ่งมากกว่า .05 ดังนั้น นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐาน จึงสรุปผลได้ว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย ต่างก็มีความมุ่งมั่นในการศึกษาไม่แตกต่างกันเนื่องจากเพศหญิงและเพศชายมีความต้องการในความสำเร็จในการเรียนและอยู่ในสภาพแวดล้อมทางการเรียนเดียวกัน โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้มีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานเดียวกันทุกคณะ ทำให้มีการบริการทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันทั้งเพศหญิงและเพศชาย ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จนสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาได้ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีอายุที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า ค่า $F = 1.100$ และระดับนัยสำคัญ $= .334$ ซึ่งมากกว่า $.05$ ดังนั้น นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกันไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐาน จึงสรุปผลได้ว่า นักศึกษาส่วนมากมีอายุใกล้เคียงกันคือ 19-22 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงอายุที่ไม่แตกต่างกันมาก จึงทำให้อายุไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันและอาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ผู้สอนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นกิจกรรมมีความน่าสนใจ โดยเนื้อหาของกิจกรรมมีประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาโดยจะนำมาถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในรายวิชานั้นๆ ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษานี้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการศึกษา เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ทำให้เกิดความสุขในการเรียน โดยที่นักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในช่วงอายุใดจึงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า ค่า $F = .408$ และระดับนัยสำคัญ $= .747$ ซึ่งมากกว่า $.05$ ดังนั้น นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐาน จึงสรุปผลได้ว่า นักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ชั้นปีใดก็ตามนักศึกษาจำเป็นต้องมีความพยายาม มีวินัย ขยันอดทนในการเรียน และมีความมานะในการเรียนเหมือนๆ กันอีกทั้งนักศึกษาทุกชั้นปีต้องผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่แต่ละหลักสูตรจัดให้ซึ่งจะสามารถส่งเสริมให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของ นัยนา ไชยศิริจันทร์ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มของนักเรียนโรงเรียนเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ $.01$ และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.4 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test พบว่า ระดับนัยสำคัญ = .298 ซึ่งมากกว่า .05 จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐาน จึงสรุปผลได้ว่า ถึงแม้นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันแต่นักศึกษามีความต้องการประสบความสำเร็จในการศึกษาเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบุคคลิกภาพการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ที่ได้ระบุไว้ว่าบุคคลจะเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมที่ตนเองอยู่และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม พฤติกรรมของแต่ละบุคคลถูกจูงใจและควบคุมโดยมาตรฐานภายในตัวบุคคล และบุคคลมีการตัดสินใจโดยการใช้ความสามารถของตนในการแก้ปัญหาต่างๆ ดังนั้นไม่ว่านักศึกษามาจากภูมิลำเนาใดก็ตามเมื่อต้องมาศึกษาในมหาวิทยาลัยเดียวกันต้องเรียนรู้วัฒนธรรมและกฎระเบียบภายในมหาวิทยาลัยเหมือนกัน อีกทั้งยังมีหน้าที่ในการศึกษาและการรับผิดชอบในการศึกษาที่มีลักษณะเหมือนกันจึงทำให้นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่มีความถนัดในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า ค่า $F = 2.648$ และระดับนัยสำคัญ = .072 ซึ่งมากกว่า .05 ดังนั้น นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีความถนัดในการค้นคว้าในห้องสมุดแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน จึงสรุปผลได้ว่า แม้ว่านักศึกษาจะมีความถนัดในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันแต่นักศึกษามีความพยายามที่จะพัฒนาตนเองโดยการใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง อยู่เสมอ ซึ่งนักศึกษาจะมีการแสวงหาความรู้และเข้าถึงข้อมูลได้ทุกสถานที่โดยไม่มีข้อจำกัดอยู่แค่ในห้องเรียนหรือในห้องสมุด โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสนับสนุนให้นักศึกษาได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ที่สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลวิชาการต่างๆ ในฐานะข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) โดยการศึกษาตามอัธยาศัย จะกลายเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ดังนั้นความถนัดในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการทางจิตวิทยาตามประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนที่ดี มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้ค้นพบความสามารถของตนเอง มีวินัยในการเรียนและอยากจะทำประสบความสำเร็จตามที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้

1.2 ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) โดยกระตุ้นให้นักศึกษามีความปรารถนาที่กระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงเพื่อให้เกิดความสำเร็จนั้นบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศที่แท้จริงทำให้นักศึกษาเกิดทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Learning) สำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะการเรียนรู้ ซึ่งลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และเป็นผู้ที่มีความพยายาม อดทนและต้องการความสำเร็จจากการกระทำของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มตัวแปรต้นต่างๆ ในการศึกษา เช่น ผลการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 6 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ ความพึงพอใจในการเรียน เป็นต้น

2.2 ผู้สอนควรมีการศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอื่นๆ ของผู้เรียนในเบื้องต้นในแต่ละรายวิชาเพื่อจะได้พัฒนาให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยในรูปแบบการทดลองเทคนิคการสอนที่สามารถเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาชีวศึกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- เกษตรชัย และหิม. (2550). องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วารสารสงขลานครินทร์, 13(3), 435-453.
- พระมหาธานินทร์ ฐิติวิโร (อินทวิ). (2545). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธัชพงศ์ เอี้ยวสกุล. (2551). แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- นัยนา ไชยครินทร์. (2551). การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มของนักเรียนโรงเรียนเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย. รายงานการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนเชียงคาน, เลย.
- ปราณี หล้าเบญจสะ และ ชิตชนก เชิงเขาว์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี.
- รติวัลย์ วัฒนสิน นกุล ฤกษ์จรูญผล และ สมธีราภ์ พรหมศิริ. (2552). การคุ้ยค้นในชั้นเรียน. รายงานการวิจัยในชั้นเรียน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.
- รอหानी สาหวิ. (2553). ผลของวิธีสอนแบบ 4MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- สุจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และคณะ. (2552). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.

Active learning : Creating excitement in the classroom. (ASHE-ERIC Higher Education Report No.1). (1991). Retrieved from http://www.ed.gov/databases/ERIC_Digests/ed340272.html

Alfred S. Alschuler. (1973). *Developing Achievement Motivation in Adolescents.* Englewood Cliffs, NJ : Educational Technology Publication.

McClelland, David C. (1961). *The Achievement Society.* New York : The Free Press.

Murrey, Henry H. (1964). *Motivation and Emotion.* Englewood Cliffs : Prentice Hall.